

การพัฒนา รูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด DEVELOPMENT OF LEARNING ORGANIZATION MODEL FOR PROVINCIAL KINDERGARTENS

ถวัลย์ ทองมี / TAWAN TONGMEE¹ โยธิน ศรีโสภะ / YOTHIN SRISOPHA²
ดวงใจ ชนะสิทธิ์ / DUANGJAI CHANASIT³ อำนาจ บัวศิริ / AMNART BUASIRI⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด 2) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดกับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด จำนวน 670 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ส่วนข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่มใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด มี 10 องค์ประกอบ แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านบุคคล ประกอบด้วย ภาวะผู้นำ การมีจิตสำนึก การมีคุณธรรม การเรียนรู้ ความคิดเชิงระบบ การมีสุขภาพดี และด้านสถานศึกษา ประกอบด้วย การมีวิสัยทัศน์ เทคโนโลยี โครงสร้างสถานศึกษา และการจัดการความรู้ 2) รูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

คำสำคัญ : องค์กรแห่งการเรียนรู้ โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด

¹นักศึกษาลัทธิสุตรปรัชญาดุสิต บัณฑิต สาขาวิชาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนา แขนงการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

³อาจารย์ ดร., มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

⁴ดร., ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการมหาเถรสมาคม กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ABSTRACT

The objectives of this research were to: 1) develop a learning organization model of provincial kindergartens and 2) investigate the agreement between the learning organization model of provincial kindergartens and authentic data. The samples were 660 administrators and teachers of provincial kindergartens. The research instruments were a questionnaire and an interview inventory. The statistics used for data analyses were frequency, percentage, mean, standard deviation, verifying factor analysis, and content analysis was used with the data obtained from the interview and group discussion.

The results were as follows: 1) The model of the learning organization of the provincial kindergartens was composed of 10 factors; the personnel aspects included having leadership, consciousness, virtue, learning, systematic thinking, and good health; and the educational institution aspects included having vision, technology, educational institution structure, and knowledge management. 2) According to the model of the learning organization of the provincial kindergartens and the authentic data, the investigation showed the model of the learning organization of the provincial kindergartens harmoniously agreed with the authentic data.

Keywords: learning organization, provincial kindergarten

บทนำ

สถานการณ์ของโลกปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ (globalization) ทุกสิ่งทุกอย่างได้เกิดขึ้นเจริญก้าวหน้า และเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเจริญก้าวหน้า ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้สังคมโลก สามารถติดต่อ สื่อสารกันได้อย่างสะดวก และรวดเร็ว มากอย่างไร้พรมแดน (สุรพงศ์ เอื้อศิริพรฤทธิ์, 2547: 1) ประชากรของโลกได้หลอมรวมกลายเป็นสังคมเดียวกัน ปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นในทุกด้าน ทั้งที่เป็นคุณและเป็นโทษ จะมีผลกระทบถึงกันทั่วทุกมุมโลกอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งนี้เพราะกระแสโลกาภิวัตน์ เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติของโลก ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ทุกประเทศต้องเผชิญ (สุวิทย์ เมธินธ์ที่ชัย, 2549: 1) ฉะนั้น ปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั่วโลก อาจเป็นภัยต่อการดำรงชีวิตของประชากรได้ทุกที่ และตลอดเวลา

ดังนั้น ในสังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์ การพัฒนาประชากรจึงมีความสำคัญและจำเป็นเร่งด่วน ที่ทุกประเทศรวมทั้งประเทศไทย จะต้องกำหนดเป็นนโยบายสำคัญและเร่งด่วน ซึ่งการศึกษา

ถือเป็นเรื่องของการสำคัญในการพัฒนาประชากรให้มีปัญญาความรู้และมีภูมิคุ้มกัน สามารถที่จะเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้ ตามพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน ที่พระราชทานแก่ครูใหญ่ ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน พ.ศ. 2518 ตอนหนึ่งว่า "...การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทัศนคติ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองดีมีคุณภาพและประสิทธิภาพ." (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552)

ประเทศไทย ได้ให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาตลอดมา มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้การศึกษาไทยได้ก้าวหน้าไปมาก ปัจจุบันเยาวชนไทยมีสิทธิ เสรีภาพเสมอกันในการศึกษาเล่าเรียน โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ซึ่งรัฐจะต้องจัดให้ทั่วถึงและมีคุณภาพ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 49 ที่ได้บัญญัติไว้ว่า "บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้ทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย" (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552: 15) ต่อมารัฐบาลสมัยนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้กำหนดนโยบายเพิ่มเติมให้เรียนโดยไม่ต้องเก็บค่าเล่าเรียนไม่น้อยกว่าสิบห้าปี โดยจัดให้ทุกคนมีโอกาสศึกษาฟรี 15 ปี ตั้งแต่ระดับปฐมวัยไปจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย (อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ, 2551: 11) ฉะนั้น หากนโยบายดังกล่าวบรรลุผลประชากรชาวไทยจะเป็นผู้ที่มีคุณภาพ มีปัญญาความรู้ มีความเข้มแข็ง และมีภูมิคุ้มกัน สามารถที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่างเป็นสุขและมีความเจริญก้าวหน้า การที่จะจัดการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพตามนโยบายดังกล่าวให้ประสบความสำเร็จนั้นจะต้องจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยและการศึกษาระดับพื้นฐานก่อนการศึกษาระดับอื่นเพราะการศึกษาทั้งสองระดับนี้มีความสำคัญ เป็นการวางรากฐานให้เยาวชนได้เกิดการเรียนรู้และมีประสบการณ์ที่ดีในจุดเริ่มต้นของชีวิตการเรียนรู้ในระบบโรงเรียนและเป็นการสร้างพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

ฉะนั้น การจัดการศึกษาในระดับการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงมีปริมาณมากกระจายครอบคลุมทุกพื้นที่ทั่วประเทศ โดยมีสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบ ให้การสนับสนุนส่งเสริม ในการดำเนินการร่วมกับหน่วยงานอื่น ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงมหาดไทยกรุงเทพมหานคร กระทรวงพัฒนาการสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553: 89-91) และสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ โดยจัดการศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงชั้นอนุบาลปีที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวนนักเรียนมากที่สุด คือ ระดับก่อนประถมศึกษา 2,735,093 คน ระดับประถมศึกษา 5,149,535 คน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553: 31)

ตามที่หน่วยงานหลัก และหน่วยงานอื่นดังกล่าวได้ร่วมกันรับผิดชอบให้การสนับสนุนในการดำเนินการจัดการศึกษาระดับการศึกษาปฐมวัยและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงมีจำนวนโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหรือปฐมวัยจำนวนมากด้วย คือ ระดับก่อนประถม 52,045 โรงเรียน ระดับประถมศึกษา 25,009 โรงเรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553: 89-91)

เนื่องจากการศึกษาทั้งสองระดับนี้มีนักเรียนและโรงเรียนจำนวนมาก และหน่วยงานที่รับผิดชอบก็มีปริมาณมากครอบคลุมทั่วประเทศ ทำให้คุณภาพในการจัดการศึกษามีมาตรฐานแตกต่างกันไปตามความพร้อมและความสามารถในการดำเนินการ ทำให้การส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานจัดการศึกษาระดับนี้ขาดเอกภาพและแนวทางที่ชัดเจน มีลักษณะต่างคนต่างทำ ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมของแต่ละหน่วยงานที่จัด ส่งผลให้เด็กขาดความเสมอภาค (วีรพล สารบรรณ, 2547: 2) และจากการประเมินรอบสองปี 2548 – 2551 การจัดการศึกษาปฐมวัยร้อยละ 19.69 ต้องได้รับการพัฒนา และระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานร้อยละ 20.30 ต้องได้รับการพัฒนา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552: 3) และจากการประเมินคุณภาพของสำนักงานรับรองมาตรฐานการศึกษาและการประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) พบว่า สถานศึกษาไม่ได้เกณฑ์มาตรฐานสูงถึงร้อยละ 65 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ, 2551: ง) จึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาให้ได้มาตรฐาน

การพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพนั้น สถานศึกษามีบทบาทสำคัญที่จะจัดการศึกษาให้นักเรียนมีความรู้และประสบการณ์ตามที่หลักสูตรกำหนดอย่างมีคุณภาพ และจะต้องก้าวให้ทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมอย่างรวดเร็ว และการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้เป็นวิธีการหนึ่งที่มีความสำคัญ และจะก่อให้เกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ทั้งนี้เพราะองค์กรแห่งการเรียนรู้เป็นแนวทางการพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาที่น่าสนใจอย่างยิ่ง เนื่องจากสถานศึกษาเป็นสถานที่ให้ความรู้แก่นักเรียนและผู้ปกครอง ควรจะได้รับการส่งเสริมให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยิ่งกว่าองค์กรประเภทใดๆ (สมคิด สร้อยน้ำ, 2542: 2) โดยผู้วิจัยเชื่อว่าโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด มีพื้นฐานดี มีมาตรฐานเดิมอยู่บ้างแล้ว หากนำมาพัฒนาตามทฤษฎีองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างบูรณาการที่ผสมผสานอย่างสอดคล้องกันดีแล้ว จะเป็นการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนให้เป็นผู้มีคุณภาพ มีปัญญา ความรู้ และมีภูมิคุ้มกัน จะสามารถพัฒนาโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดให้มีความโดดเด่นน่าสนใจและเป็นที่ยอมรับแก่โรงเรียนทั่วไปและเหมาะสมที่จะเป็นโรงเรียนต้นแบบและสามารถเป็นโรงเรียนตัวอย่างแก่โรงเรียนอื่น ๆ ที่จัดการศึกษาในระดับเดียวกันในพื้นที่ของแต่ละจังหวัด

วัตถุประสงค์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อพัฒนารูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดกับข้อมูลเชิงประจักษ์

วิธีดำเนินการ

การวิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนารูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนารูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้เชิงทฤษฎี เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้เชิงทฤษฎี ประกอบด้วย

1.1 ศึกษาวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ

1.1.1 ศึกษาแนวคิดในเชิงทฤษฎี หลักการ จากตำรา หนังสือวิชาการวรรณกรรม และงานวิจัย ของนักวิชาการ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เกี่ยวกับองค์ประกอบของการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

1.1.2 ศึกษาแนวคิดจากการสัมภาษณ์ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด และผู้เชี่ยวชาญทางการบริการโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด 20 คน เพื่อทราบนโยบาย ปรัชญา เป้าหมาย แนวคิด และขบวนการบริหาร โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด

1.2 นำแนวคิด ทฤษฎี หลักการ ที่ได้มาสร้างรูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ ในเชิงทฤษฎี (heoretical model) ได้องค์ประกอบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ จำนวน 10 องค์ประกอบ คือ 1) การเรียนรู้ 2) ภาวะผู้นำ 3) การมีสุขภาพที่ดี 4) การมีคุณธรรม 5) การมีจิตสำนึก 6) การคิดเชิงระบบ 7) โครงสร้างองค์การ 8) การมีวิสัยทัศน์ร่วม 9) การจัดการความรู้ 10) เทคโนโลยี

1.3 นำร่างองค์ประกอบรูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ในเชิงทฤษฎี เสนอที่ประชุมสัมมนา ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และหัวหน้ากลุ่มวิชาการ โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด 134 คน เพื่อวิพากษ์ความเหมาะสมขององค์ประกอบที่เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด

1.4 นำร่างองค์ประกอบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด เสนอที่ประชุมสนทนากลุ่ม ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด และผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ จำนวน 10 คน พิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสม ได้รูปแบบองค์ประกอบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ แบ่งเป็น 2 ด้าน 10 องค์ประกอบ คือ ด้านบุคคล มี 6 องค์ประกอบ 1) การเรียนรู้ 2) ภาวะผู้นำ 3) การมีสุขภาพที่ดี 4) การมีคุณธรรม 5) การมีจิตสำนึก

6) การคิดเชิงระบบ ด้านโครงสร้าง มี 4 องค์ประกอบ 1) โครงสร้างของโรงเรียน 2) การมีวิสัยทัศน์ร่วม 3) การจัดการความรู้ 4) เทคโนโลยี

ตอนที่ 2 การตรวจสอบรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ได้ดำเนินการดังนี้

2.1 การตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.2 การตรวจสอบตัวบ่งชี้ของรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ในด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้อง และการใช้ประโยชน์

ขั้นตอนที่ 2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ทั่วประเทศมีโรงเรียนรวม 80 โรงเรียน ประชากรโรงเรียนละ 10 คน รวมเป็นประชากรจำนวน 800 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม (unit of analysis) ได้แก่

2.2.1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนโดยเทียบกับตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540: 303) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 66 โรงเรียน ประชากรโรงเรียนละ 10 คน จะเป็นประชากร จำนวน 660 คน

2.2.2 สุ่มกลุ่มตัวอย่างโรงเรียน ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่ายตามสัดส่วนจำนวนโรงเรียน ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดและภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย มี 6 ภาค ได้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ภาคเหนือ 7 โรงเรียน ภาคกลาง 21+2 โรงเรียน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 16+1 โรงเรียน ภาคตะวันออก 6 โรงเรียน ภาค ตะวันตก 4 โรงเรียน และภาคใต้ 12+1 โรงเรียน รวม 70 โรงเรียน (เนื่องจากจำนวนโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในแต่ละภาคต่างกันมาก เพื่อความสมดุลของข้อมูลจึงเพิ่มภาคกลาง 2 จังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1 จังหวัด ภาคใต้ 1 จังหวัด รวม 70 จังหวัด จำนวนโรงเรียน 70 โรงเรียน ประชากรโรงเรียนละ 10 คน รวมเป็นประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 700 คน

2.2.3 กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1) กลุ่มผู้บริหารและครูผู้สอน เพื่อตอบแบบสอบถาม ใช้สุ่มอย่างง่ายจากโรงเรียน ๆ ละ 10 คนจำนวน 700 คน

2) ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ทรงคุณวุฒิ ในด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ และผู้จัดการบริหารโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด เพื่อการสัมภาษณ์ ใช้การคัดเลือกแบบเจาะจง จำนวน 20 คน

3) ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และหัวหน้ากลุ่มวิชาการโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด จำนวน 134 คน เพื่อสัมภาษณ์พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมขององค์ประกอบ

2.2.4 ผู้ทรงคุณวุฒิ เกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการบริหารโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด จำนวน 10 คน เพื่อประชุมสนทนากลุ่มพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความเหมาะสม ขององค์ประกอบ

2.2.5 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ และผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด จำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ใช้การเลือกแบบเจาะจง

ขั้นตอนที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

3.1 กรอบแนวคำถามในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ใช้เพื่อการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในการจัดการศึกษาโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด จำนวน 20 คน

3.2 ประเด็นการสนทนากลุ่มใช้เพื่อการประชุมสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ 10 คน

3.3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของการเป็นองค์ประกอบของรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน ส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ เพศ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งปัจจุบัน ประสบการณ์ในการทำงาน มีลักษณะเป็นแบบตัวเลือกที่กำหนดคำตอบไว้ให้

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

3.4 แบบสอบถามความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ของรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ในด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้อง และการใช้ประโยชน์

ขั้นตอนที่ 4 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

4.1 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร และจากการสัมภาษณ์ มาวิเคราะห์ร่างรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ เชิงทฤษฎี และนำเสนอที่ประชุมสัมมนา ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มวิชาการ โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด จำนวน 134 คน พิจารณาความเที่ยงตรงในเชิงเนื้อหา และความเหมาะสม เพื่อนำมาสร้างเครื่องมือในการวิจัยคือแบบสอบถาม เพื่อนำมาใช้ในการเก็บข้อมูลและแนวความคิดของกลุ่มประชากรที่ศึกษา

4.2 นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาผู้ควบคุมงานวิจัยตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม แล้วนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการบริหารโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดจำนวน 10 ท่าน ประชุมสนทนากลุ่ม พิจารณาความถูกต้องเชิงเนื้อหา และความเหมาะสม

4.3 นำเครื่องมือ มาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาผู้ควบคุมงานวิจัย ตรวจสอบ แล้วนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ประเมินความสอดคล้อง (IOC) สถิติที่ใช้เป็นสถิติพื้นฐาน หาค่าเฉลี่ย โดยค่า IOC มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป จึงถือว่ามีความเหมาะสม (ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ เหมาะสม +1 ไม่แน่ใจ 0 และไม่เหมาะสม -1) ได้เครื่องมือฉบับที่สมบูรณ์ เพื่อดำเนินการต่อไป

4.4 นำเครื่องมือที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา ตรวจสอบ แก้ไขแล้ว นำไปทดลอง (try out) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับบุคลากรของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดราชบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

4.5 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้วิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ 0.98
ขั้นตอนที่ 5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ผู้วิจัยขอหนังสือส่งแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลทำดัชนีพันธกิจจากสำนักงานบัณฑิตศึกษมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม และหนังสือแนะนำตัวของผู้วิจัยเอง

5.2 ส่งหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล และหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัย พร้อมแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 70 โรงเรียนๆ ละ 10 ชุด รวม 700 ชุด ให้ช่วยเก็บข้อมูลให้ แล้วส่งกลับทางไปรษณีย์ มายังผู้วิจัยโดยตรง ตามที่อยู่ที่ผู้วิจัยจัดพิมพ์หน้าของส่งไปให้พร้อมกัน

ขั้นตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ทางสถิติดังต่อไปนี้

6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับเพศ อายุ วุฒิทางการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการและประสบการณ์ในการทำงาน วิเคราะห์โดยใช้ ค่า ความถี่และค่าร้อยละ

6.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis) ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

6.4 การวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ใช้วิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis)

6.5 การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ของรูปแบบองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 คน ในด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้อง และการใช้ประโยชน์ใช้ค่าร้อยละ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **องค์กรแห่งการเรียนรู้** หมายถึง องค์กรที่มีการกระตุ้นส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการเรียนรู้ ในรูปแบบที่หลากหลาย มีการถ่ายทอดความรู้ซึ่งกันและกัน ทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กร อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน เพื่อเป็นการเพิ่มพูนสมรรถนะและขยายขีดความสามารถในการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จและเจริญก้าวหน้า

2. **การพัฒนาารูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้** หมายถึง การศึกษาองค์ประกอบที่เหมาะสมและสอดคล้องในการเป็นองค์ประกอบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาบุคลากร ให้มีคุณภาพเพื่อขยายศักยภาพให้สูงขึ้น สามารถปฏิบัติงานให้สำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. **รูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้** หมายถึง องค์ประกอบที่เป็นองค์ประกอบแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ที่ได้จากการพัฒนา มีองค์ประกอบ 10 องค์ประกอบ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านบุคคลประกอบด้วย การเรียนรู้ ภาวะผู้นำ การมีสุขภาพที่ดี การมีคุณธรรม การมีจิตสำนึก ความคิดเชิงระบบ ด้านสถานศึกษาประกอบด้วย โครงสร้างโรงเรียน การสร้างวิสัยทัศน์ร่วม การจัดการความรู้ เทคโนโลยี แบ่งเป็น ด้านคือ ด้านบุคคล และด้านสถานศึกษา คือ

4. **ความสอดคล้องของรูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด กับข้อมูลเชิงประจักษ์** หมายถึง สภาพการณ์ที่รูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดที่สร้างขึ้น มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลจริงจากแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย โดยวิเคราะห์จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ขอเสนอผลการวิจัย เป็น 4 ตอน ดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถาม ไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 700 ชุด ผู้ตอบแบบสอบถามได้ตอบแบบสอบถาม และส่งกลับจำนวนทั้งสิ้น 670 ชุด แบบสอบถามส่งกลับ คิดเป็นร้อยละ 95.41

การวิเคราะห์ข้อมูลได้จำแนกตามสถานที่ตั้งสถานศึกษาตั้งอยู่ในภาคกลางมากที่สุด จำนวน 210 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 31.34 เพศหญิง มากที่สุด จำนวน 553 คน คิดเป็นร้อยละ 82.54 มีอายุ 50 ปี ขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 407 คน คิดเป็นร้อยละ 60.73 มีคุณวุฒิจบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 469 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 30 ปี มากที่สุด จำนวน 331 คน คิดเป็นร้อยละ 49.40 ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานหน้าที่ครูมากที่สุด จำนวน 557 คิดเป็นร้อยละ 83.14 และเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่มาก มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 296 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 44.20

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสม การเป็นองค์ประกอบขององค์กรแห่งการ เรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด

การวิเคราะห์ความเหมาะสมการเป็นองค์ประกอบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน
อนุบาลประจำจังหวัด มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการเป็นองค์ประกอบขององค์กรแห่งการ
เรียนรู้ ในภาพรวมและจำแนกตามรายด้าน

องค์ประกอบองค์กรแห่งการเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย	ลำดับที่
1.ด้านบุคคล				
1. ด้านการเรียนรู้	4.17	.448	มาก	4
2. ด้านภาวะผู้นำ	4.26	.554	มาก	1
3. ด้านการมีสุขภาพดี	3.89	.585	มาก	6
4. ด้านการมีคุณธรรม	4.20	.486	มาก	3
5. ด้านการมีจิตสำนึก	4.26	.518	มาก	1
6. ด้านความคิดเชิงระบบ	4.11	.505	มาก	5
ภาพรวมด้านบุคคล	4.15	.428	มาก	มาก
2. โครงสร้างสถานศึกษาสถานศึกษา				
1. โครงสร้างสถานศึกษา	4.15	.530	มาก	3
2. ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม	4.27	.514	มาก	1
3. ด้านการจัดการความรู้	4.11	.564	มาก	4
4. ด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้	4.17	.599	มาก	2
ภาพรวมโครงสร้างสถานศึกษา	4.17	.495	มาก	มาก
ภาพรวมทั้งหมด	4.16	.436	มาก	มาก

จากตารางที่ 1 แสดงว่าผลการวิเคราะห์ความเหมาะสม การเป็นองค์ประกอบขององค์กร
แห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดในภาพรวมพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 4.16$) เมื่อพิจารณาความเหมาะสมรายด้าน ด้านบุคคล พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก
ทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำ และด้านการมีจิตสำนึก
($\bar{X} = 4.26$ เท่ากัน) ด้านการมีคุณธรรม ($\bar{X} = 4.20$) ด้านการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.17$) ด้านการคิดเชิงระบบ
($\bar{X} = 4.11$) และด้านการมีสุขภาพดี ($\bar{X} = 3.89$) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณา ความเหมาะสม
รายด้าน โครงสร้างสถานศึกษา พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย
จากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม ($\bar{X} = 4.27$) ด้านเทคโนโลยีมา ($\bar{X} = 4.17$) โครงสร้าง
สถานศึกษา ($\bar{X} = 4.15$) และด้านการจัดการความรู้ ($\bar{X} = 4.11$)

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบความสอดคล้องของรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดกับข้อมูลเชิงประจักษ์

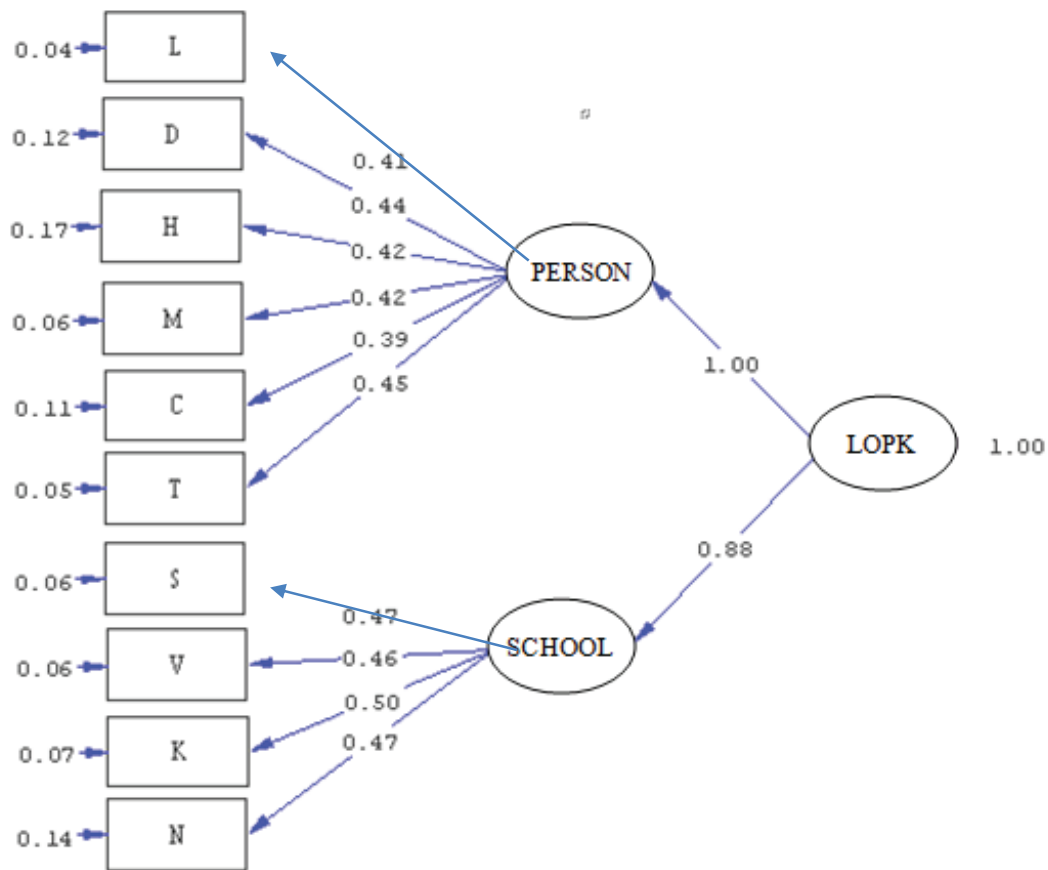
ผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีตัวแปร องค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด (LOPK) เป็นตัวแปรแฝงภายนอก ประกอบด้วยตัวแปรแฝงภายใน จำนวน 2 ตัวแปร คือ ตัวแปรแฝงภายในด้านบุคคล (PERSON) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 6 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรด้านการเรียนรู้ (LEARN) ด้านภาวะผู้นำ (LEADER) ด้านการมีสุขภาพดี (HEALTH) ด้านการมีจิตสำนึก (MENTAL) ด้านการคิดเชิงระบบ (SYSTEM) และตัวแปรแฝงภายในโครงสร้างสถานศึกษา (SCHOOL) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรโครงสร้างสถานศึกษาสถานศึกษา (STRUCT) ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วม (VISION) ด้านการจัดการความรู้ (KM) ด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ (TECHNO) ดังมีรายละเอียดของผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 นำหนักองค์ประกอบของตัวแปรใน โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			R ²
	Be	SE	t	
ตัวแปรแฝงภายนอก (LOPK)				
PERSON	1.00	0.04	23.66	1
SCHOOL	0.88	0.04	21.44	0.78
L	0.41	-	-	0.82
D	0.44	0.02	20.90	0.62
H	0.42	0.02	17.34	0.51
M	0.42	0.02	24.12	0.74
C	0.39	0.02	20.52	0.58
T	0.45	0.02	20.84	0.80
S	0.47	-	-	0.78
V	0.46	0.02	27.58	0.78
K	0.50	0.02	23.98	0.79
N	0.47	0.02	19.75	0.62

$\chi^2 = 0.07$ df = 1 p = 0.7846 RMSEA = .000 GFI = 1.000 AGFI = 1.00 RMR = 0.00055

** p < .01

Chi-Square=0.07, df=1, P-value=0.78476, RMSEA=0.000

แผนภาพที่ 1 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด

ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบความตรงของ โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของรูปแบบองค์กร แห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบ ไค-สแควร์ ($\chi^2 = 0.07$ df = 1 p = 0.78476 RMSEA= 0.000) ค่าดัชนีวัดความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 และดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ (RMR) เท่ากับ 0.00055 แสดงว่า โมเดลการวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรภายนอก พบว่า ตัวแปรภายในทั้งสองตัวแปร ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปรแฝงภายในด้านบุคคลและตัวแปรแฝงภายในโครงสร้างสถานศึกษา มีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรภายใน พบว่า ตัวแปรแฝงภายในด้านบุคคล น้ำหนักองค์ประกอบทั้งหมดของตัวแปรสังเกต

ได้ทุกตัวมีค่าเป็นบวก มีค่ามากที่สุดเท่ากับ 0.45 น้อยที่สุดเท่ากับ 0.39 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ ตัวแปรด้านการคิดเชิงระบบ มีค่าเท่ากับ 0.45 รองลงมาคือ ตัวแปรด้านภาวะผู้นำ มีค่าเท่ากับ 0.44 ตัวแปรแฝงภายในโครงสร้างสถานศึกษา น้ำหนักองค์ประกอบทั้งหมดของตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวมีค่าเป็นบวก มีค่ามากที่สุดเท่ากับ 0.50 น้อยที่สุดเท่ากับ 0.46 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ ตัวแปรด้านการจัดการความรู้ มีค่าเท่ากับ 0.50 รองลงมาคือ ตัวแปรโครงสร้างสถานศึกษาและตัวแปรด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ มีค่าเท่ากับ 0.47 เท่ากัน แสดงให้เห็นว่าตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวแปรที่สำคัญขององค์ประกอบร่วมของรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ดังแสดงในตารางที่ 2 และ แผนภาพที่ 1

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ผลการตรวจสอบผลการวิจัยรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ทั้ง 10 องค์ประกอบ คือ 1) ด้านการเรียนรู้ 2) ด้านภาวะผู้นำ 3) ด้านการมีสุขภาพที่ดี 4) การมีคุณธรรม 5) ด้านการมีจิตสำนึก 6) ด้านการคิดเชิงระบบ 7) โครงสร้างโรงเรียน 8) ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม 9) ด้านการจัดการความรู้ 10) ด้านเทคโนโลยี ตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ในด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้อง และเป็นประโยชน์

การวิเคราะห์ผลการตรวจสอบผลการวิจัยรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดในทั้ง 10 องค์ประกอบ ตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้อง และการใช้ประโยชน์ มีความเหมาะสม มีรายละเอียด ดังนี้

ด้านความเหมาะสม ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็นว่า องค์ประกอบ ทั้ง 10 องค์ประกอบ มีความเหมาะสม ทั้ง 10 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ 1. ด้านโครงสร้างสถานศึกษา 2. ด้านการจัดการความรู้ 3. ด้านเทคโนโลยี 4. การมีวิสัยทัศน์ร่วม 5. ด้านการมีจิตสำนึก 6. ด้านการเรียนรู้ 7. ด้านความคิดเชิงระบบ 8. ด้านภาวะผู้นำ 9. การมีสุขภาพดี 10. ด้านคุณธรรม ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ร้อยละ 100 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ ร้อยละ 93.33

ด้านความเป็นไปได้ ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็นว่า องค์ประกอบทั้ง 10 องค์ประกอบ มีความเป็นไปได้ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ 1. ด้านเทคโนโลยี 2. ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม 3. ด้านการมีสุขภาพดี 4. ด้านภาวะผู้นำ 5. ด้านการจัดการความรู้ 6. ด้านคุณธรรม 7. ด้านการเรียนรู้ 8. ด้านการมีจิตสำนึก 9. ด้านโครงสร้างสถานศึกษา 10. ด้านความคิดเชิงระบบ ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ร้อยละ 100 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ ร้อยละ 93.33

ด้านความความถูกต้อง ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็นว่า องค์ประกอบ ทั้ง 10 องค์ประกอบ มีความถูกต้อง โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ 1. ด้านการมีจิตสำนึก 2. ด้านโครงสร้างสถานศึกษา 3. ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม 4. ด้านเทคโนโลยี 5. ด้านการจัดการความรู้ 6. ด้านการมีสุขภาพดี 7. ด้านความคิดเชิงระบบ 8. ด้านการเรียนรู้ 9. ด้านภาวะผู้นำ 10. ด้านคุณธรรม ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ร้อยละ 100 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ ร้อยละ 94.17

ด้านการใช้ประโยชน์ ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็นว่า องค์ประกอบ ทั้ง 10 องค์ประกอบ เป็นประโยชน์ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ 1. ด้านการมีจิตสำนึก 2. ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม 3. ด้านการจัดการความรู้ 4. ด้านโครงสร้างสถานศึกษา 5. ด้านเทคโนโลยี 6. ด้านการมีสุขภาพดี 7. ด้านความคิดเชิงระบบ 8. ด้านการเรียนรู้ 9. ด้านภาวะผู้นำ 10. ด้านคุณธรรม ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ร้อยละ 100 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ ร้อยละ 94.17

ผลการตรวจสอบ ผลการวิจัยรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ในด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ ความถูกต้อง และการใช้ประโยชน์ เมื่อพิจารณาเรียงองค์ประกอบ พบว่า ทุกองค์ประกอบ ทั้ง 10 องค์ประกอบ มีความเหมาะสมการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดนี้ ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายออกเป็น 2 ประเด็น คือ ประเด็นแรก เกี่ยวกับผลการศึกษาค้นคว้าความเหมาะสมการเป็นองค์ประกอบการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ประเด็นที่สอง เกี่ยวกับผลการศึกษาค้นคว้าความสอดคล้องของรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จะกล่าวตามลำดับต่อไปนี้

ประเด็นแรก เกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าความเหมาะสมการเป็นองค์ประกอบการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอตามองค์ประกอบหลัก จำนวน 2 องค์ประกอบ และองค์ประกอบย่อย 10 องค์ประกอบ ซึ่งผลการวิจัย พบว่าโมเดลโครงสร้างเชิงเส้นมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

1. องค์ประกอบด้านบุคคล เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด โดยที่น้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวความคิดกับแนวความคิดของ (มาร์ควอร์ต, 2548:50) ที่กำหนดให้คน เป็นองค์ประกอบ 1 ใน 5 ประการขององค์ประกอบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ เซ็งเก้ (Senge, 1996: 6) ที่กำหนดวินัย 5 ประการ ขององค์กร

แห่งการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) ด้านความมุ่งมั่นสู่ความเป็นเลิศ 2) ด้านรูปแบบการคิด 3) ด้านการสร้างและการสานวิสัยทัศน์ 4) ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม 5) ด้านความคิดเชิงระบบ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของบุคคลในองค์กรทั้ง 5 ประการ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ศศกร ไชยคำหาร (2550: 218) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย 9 ปัจจัย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ 1) โครงสร้างที่เหมาะสมขององค์กร 2) การคิดอย่างเป็นระบบ 3) กลยุทธ์ขององค์กร 4) วัฒนธรรมการเรียนรู้ 5) การพัฒนาบุคลากร 6) การทำงานเป็นทีม 7) การมีวิสัยทัศน์ร่วม 8) การสร้างบรรยากาศใน 9) องค์กร และการสร้างและถ่ายโอนความรู้ ที่มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอยู่ 3 ด้าน คือ 1) การคิดอย่างเป็นระบบ 2) การพัฒนาบุคลากร และ 3) การทำงานเป็นทีมเช่นเดียวกับผลการวิจัย เรื่อง ตัวบ่งชี้ ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภาคใต้ของ สุรพงศ์ เอื้อศิริพรฤทธิ์ (2547: 183) ที่พบว่า ภาวะผู้นำ เป็นองค์ประกอบหลัก 1 ใน 5 และจากการวิเคราะห์ความเหมาะสมการเป็นองค์ประกอบของรูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ด้านบุคคล พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก รวมทั้งการตรวจสอบผลการวิจัยของผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านบุคคล ในด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้อง และการใช้ประโยชน์พบว่า องค์ประกอบด้านบุคคล โดยภาพรวมมีค่าร้อยละ 96.18 96.89 97.33 และ 97.76 ตามลำดับ

2. องค์ประกอบหลักด้านโครงสร้างสถานศึกษา เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด โดยที่น้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวความคิดของ (มาร์ควอร์ต, 2548: 50) ที่กำหนดให้โครงสร้างองค์กร การจัดการความรู้ และเทคโนโลยี เป็นองค์ประกอบสำคัญ 3 ใน 5 ประการ ขององค์กรแห่งการเรียนรู้ และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ เซงเก้ (Senge, 1990 : 6-8) ที่ได้กำหนดวินัย 5 ประการ ขององค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยได้กำหนดให้ การสร้างและการสานวิสัยทัศน์ เป็นองค์ประกอบ 1 ใน 5 ประการขององค์ประกอบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศกร ไชยคำหาร (2550: 218) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย 9 ปัจจัย โดยมีปัจจัยด้านโครงสร้างของโรงเรียน 5 ใน 9 ที่เป็นองค์ประกอบสำคัญขององค์ประกอบการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ คือ 1) โครงสร้างที่เหมาะสมขององค์กร 2) กลยุทธ์ขององค์กร 3) การมีวิสัยทัศน์ร่วม 4) การสร้างบรรยากาศในองค์กร และ 5) องค์กร และการสร้างและถ่ายโอนความรู้ และสอดคล้องกับผลการวิจัย เรื่อง ตัวบ่งชี้ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภาคใต้ ของ สุรพงศ์ เอื้อศิริพรฤทธิ์ (2547: 183) ที่พบว่า ตัวบ่งชี้ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดภาคใต้ที่เกี่ยวข้องกับด้านโครงสร้างโรงเรียนที่สำคัญ คือ 1) การจัดการความรู้

2) องค์การ และ 3) ด้านเทคโนโลยี ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลัก 3 ใน 5 ประการ ของการเป็นองค์ประกอบขององค์การแห่งการเรียนรู้และจากการวิเคราะห์ความเหมาะสมการเป็นองค์ประกอบของรูปแบบขององค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ด้านโครงสร้างของโรงเรียน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก รวมทั้งการตรวจสอบผลการวิจัยในด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้อง และการใช้ประโยชน์พบว่า องค์ประกอบด้านบุคคล โดยภาพรวมมีค่าร้อยละ 97.98 96.78 93.96 และ 93.64 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ผลการตรวจสอบ ผลการวิจัยรูปแบบองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ในด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ ความถูกต้อง การใช้ประโยชน์ ที่พบว่า มีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ มีความถูกต้อง แยกเป็นรายองค์ประกอบการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ทั้ง 10 องค์ประกอบ และในภาพรวม มีความเหมาะสมในการเป็นองค์ประกอบขององค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาโรงเรียนได้ และจะทำให้ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สามารถนำไปใช้ด้วยความมั่นใจ และจะทำให้การพัฒนาโรงเรียนประสบความสำเร็จ

การตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบขององค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีตัวแปรการเป็นองค์ประกอบขององค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด เป็นตัวแปรภายนอก ประกอบด้วยองค์ประกอบหลักการเป็นตัวแปรแขนงภายใน จำนวน 2 ตัวแปร คือ ตัวแปรแขนงภายในด้านบุคคล ประกอบด้วยตัวแปรย่อยที่สังเกตได้ จำนวน 6 ตัวแปร คือ ด้านการเรียนรู้ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการมีสุขภาพที่ดี ด้านการมีคุณธรรม ด้านการมีจิตสำนึก ด้านความคิดเชิงระบบ ส่วนตัวแปรภายนอกด้านโครงสร้างสถานศึกษา ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อยซึ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ ด้านโครงสร้างสถานศึกษา ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วม ด้านการจัดการความรู้ และด้านเทคโนโลยี การวิเคราะห์สหสัมพันธ์โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมพันธ์ ตั้งแต่ 0.457 ถึง 0.99 ลักษณะความสัมพันธ์ เป็นความสัมพันธ์ทางบวก ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความตรงของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของรูปแบบองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด พบว่า โมเดลมีค่าความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และผลการวิจัยพบว่า ความตรงของโมเดลมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของรูปแบบองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่องการพัฒนา รูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ มาเป็นพื้นฐาน และนำมาวิเคราะห์ ผสมผสาน กับหลักวิชาการ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือของการพัฒนา และเป็นแนวทางให้ผู้สนใจในรูปแบบดังกล่าวนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของบุคคล ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสถานศึกษาอย่างแท้จริง โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ เพื่อพัฒนาโรงเรียน ดังนี้

1.1 โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ควรนำรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ไปพัฒนาโรงเรียนของตนเอง เพื่อให้เป็นต้นแบบ และเป็นตัวอย่างแก่โรงเรียนอื่นๆ

1.2 การนำรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้นั้น อาจจะใช้อองค์ประกอบ ทั้ง 10 องค์ประกอบ ไปพัฒนาพร้อมกันทั้งหมด หรือ อาจจะค่อยๆ พัฒนาไปโดยไม่ต้องพร้อมกันทีเดียวทั้งหมดก็ได้

1.3 การนำรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ ควรมีการจัดฝึกอบรม ประชุมสัมมนา มีการสื่อสาร แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน แก่ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกคนให้มีความรู้ มีความเข้าใจในเรื่องรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด เป็นอย่างดี

1.4 การนำรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรของโรงเรียน ควรมีการกำหนดวัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ และมีการวางแผนร่วมกัน เพื่อให้บุคลากรมีความเข้าใจและปฏิบัติงานไปในทิศทางเดียวกัน

1.5 ผู้บริหารการศึกษาระดับสูง ควรมีการให้การสนับสนุนส่งเสริมให้โรงเรียนในสังกัด ได้นำรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ไปพัฒนาโรงเรียนของตน

1.6 ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากร ของโรงเรียน ควรร่วมกัน สร้างบรรยากาศ ในโรงเรียนให้ ส่งเสริมและเอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อให้บุคลากรสามารถศึกษาหาความรู้ได้ตลอดเวลา จะก่อให้เกิดมีการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง และงานในหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้นสามารถที่ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง

1.7 ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรของโรงเรียน ได้นำความรู้ที่มีอยู่ในตนเองหรือ ในงานที่ตนรับผิดชอบไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการปฏิบัติงานหรือให้มีการแลกเปลี่ยนกับเพื่อนร่วมงาน เพื่อเป็นการขยายขีดความสามารถในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ

1.8 ควรนำรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดนี้ไปพัฒนาโรงเรียน เพื่อก้าวสู่การเป็นสังคมอาเซียน และก้าวสู่มาตรฐานสากล

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อื่นๆ ต่อไป

2.2 ควรนำรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ไปทดลอง และประเมินผล เพื่อเป็นการตรวจสอบผลการวิจัยครั้งนี้อีกครั้งหนึ่ง

2.3 ควรมีการวิจัยโรงเรียน หรือองค์การที่ใช้รูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด พัฒนา เปรียบเทียบกับ โรงเรียนหรือองค์การ ที่ไม่ใช้รูปแบบนี้พัฒนา

2.4 ควรมีการวิจัยในสถานศึกษา หรือองค์การที่ได้รับการพัฒนาตามรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการศึกษาของสถานศึกษา หรือองค์การอย่างไร

2.5 ควรทำการวิจัยถึงสภาพปัญหา และอุปสรรคในการพัฒนาโรงเรียนหรือ องค์การตามรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ เพื่อจะได้ข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.6 ควรทำการวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบองค์กรแห่งการเรียนรู้ ในสถานศึกษา หรือองค์การกับกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ ในระดับเดียวกันหรือต่างระดับกัน

สรุป

การวิจัยเรื่องการพัฒนาในรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด และเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการศึกษาพบว่ารูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด มี 10 องค์ประกอบ แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านบุคคล ประกอบด้วย ภาวะผู้นำ การมีจิตสำนึก การมีคุณธรรม การเรียนรู้ ความคิดเชิงระบบ การมีสุขภาพดี และด้านสถานศึกษา ประกอบด้วย การมีวิสัยทัศน์ เทคโนโลยี โครงสร้างสถานศึกษา และการจัดการความรู้ ในขณะเดียวกัน รูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดยังมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วย ซึ่งทั้งรูปแบบองค์กรและความสอดคล้องขององค์กรกับข้อมูลเชิงประจักษ์นั้น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก อันสามารถนำไปเป็นแบบในการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลได้ แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากสภาพสังคมและเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้นในการนำไปใช้จำเป็นต้องปรับให้สอดคล้องกับสภาพจริงพร้อมกับการคำนึงถึงความแตกต่างของวัฒนธรรมด้านต่างๆ ของแต่ละชุมชนด้วย

เอกสารอ้างอิง

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มาร์ควอดด์ เอ็ม เจ. (2548). **การพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้**. แปลจาก Building the learning organization. โดย บดินทร์ วิจารณ์. กรุงเทพฯ: เอ็กเปอร์เนท.
- วีรพล สารบรรณ. (2547). **การศึกษาสภาพการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา (อนุบาล 3 ขวบ) จังหวัดหนองคาย**. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนาและศิลปวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ.
- ศศกร ไชยคำหาญ. (2552). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**. ภาคนิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมคิด สร้อยน้ำ. (2547). **การพัฒนาตัวแบบขององค์การแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2551). **กรอบและทิศทางการพัฒนาการศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2551). **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- _____. (2551). **สถิติการศึกษาของประเทศไทยประถมศึกษา 2550**. กรุงเทพฯ: สกศ.
- _____. (2552). **การประเมินรอบสองปี 2548-2551**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2552). **สภาวการณ์ การศึกษาไทยในเวทีโลก พ.ศ. 2550** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิก.
- _____. (2552). **อันใดเล่าจะนำชาติชนฉลาดเท่าการศึกษา** (พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลปัจจุบัน, พระราชทานแก่ครูใหญ่และนักเรียน ณ ศาลาดุสิดาลัย พระราชวังดุสิต เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2520). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- _____. (2553). **สถิติการศึกษาของประเทศไทยปีการศึกษา 2552**. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิก.

- สุรพงษ์ เอื้อศิริพรฤทธิ. (2547). การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดภาคใต้. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สุวิทย์ เมษินทรีย์. (2549). จุดเปลี่ยนประเทศไทย เศรษฐกิจพอเพียงในกระแสโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ: สยาม เอ็ม แอนด์ บีพับลิชชิ่ง.
- อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ. (2551). คำแถลงนโยบายของนายกรัฐมนตรีต่อรัฐสภา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรี และราชกิจจานุเบกษา.
- Senge, P. M. (1990). *The fifth discipline: The art and practice of the learning organization*. New York: Doubleday Currency.
- _____. (1994). *The fifth discipline fieldbook: Strategies and tools for building a learning organization*. New York : Doubleday; Nicholas Brealey.